

Απόφαση της ΠΕ του ΝΑΡ, 1 Ιουνίου 2019

6.06.19

ΑΠΟΦΑΣΗ της Π.Ε. του ΝΑΡ για τη Κομμουνιστική Απελευθέρωση 1/6/2019 (Βασικά αποσπάσματα)

1. Τα **αποτελέσματα των ευρωεκλογών** με την ανάδειξη στην πρώτη θέση της ΝΔ και με μεγάλη διαφορά από το ΣΥΡΙΖΑ, την ισχυρή παρουσία του ακροδεξιού χώρου, σε συνδυασμό με τη σχετική σταθεροποίηση ενός δικομματισμού - διπολισμού με πυλώνες τη ΝΔ και τον ΣΥΡΙΖΑ που επιχειρεί να παγιδεύσει το λαό στα δεσμά του ευρωμνημονιακού καθεστώτος και της "μεταμνημονιακής κανονικότητας", αποτυπώνουν **έναν δυσμενή συσχετισμό** για το εργατικό και λαϊκό κίνημα. Τα πράγματα γίνονται χειρότερα, αν η ματιά φύγει από την **Ελλάδα** και διασχίσει όλη την **Ευρώπη**. Από τη μια **ενίσχυση της ακροδεξιάς** και από την άλλη **υποχώρηση έως και συντριβή όλων των εκδοχών αριστεράς και «αριστεράς»** είτε με αιμοδότηση και υποταγή στη σοσιαλδημοκρατία (Ισπανία, Πορτογαλία, Βρετανία) είτε με πλήρη περιθωριοποίηση (Ιταλία, Γαλλία κλπ). Στις χώρες της Ε.Ε. έχει πλέον διαμορφωθεί ένα ισχυρό ακροδεξιό μπλοκ με διαφοροποιήσεις στο εσωτερικό του. Σε ορισμένες χώρες υποχωρούν τα πιο ακραία ναζιστικά μορφώματα προς όφελος νέων ακροδεξιών δυνάμεων ενώ είναι χαρακτηριστικό ότι υπάρχουν περιπτώσεις και φθοράς ακροδεξιών κομμάτων που συμμετείχαν σε κυβερνήσεις και στήριξαν αντιλαϊκές πολιτικές.

Είμαστε αντιμέτωποι, τόσο στη χώρα μας όσο και στις άλλες χώρες της ΕΕ, με μια **πολιτική στροφή συντηρητικού χαρακτήρα** η οποία θα σημάνει ένταση της αντιλαϊκής επίθεσης κυβερνήσεων - ΕΕ - κεφαλαίου. Όλα δείχνουν ότι πάμε για κυβέρνηση με κορμό ΝΔ και σε επιτάχυνση των αντιδραστικών αναδιαρθρώσεων. Από αυτή τη σκοπιά προκύπτει ανάγκη οργάνωσης της παρέμβασης μας, σε πολιτικό και κινηματικό επίπεδο, για την άμεση προετοιμασία του κόσμου της δουλειάς και της νεολαίας για τη οργάνωση των αντιστάσεων στην επερχόμενη φάση και σε αυτό θέλουμε να συμβάλλουμε και με την παρέμβαση μας στην νέα προεκλογική περίοδο.

2. Η στροφή αυτή, στην Ελλάδα **οφείλεται** σε μεγάλο βαθμό στην **αντιλαϊκή πολιτική του ΣΥΡΙΖΑ** που **διέσυρε** σε πλατιές λαϊκές μάζες την έννοια της αριστεράς, αλλά και στην επικράτηση δεξιάς αντιπολίτευσης απέναντι στο ΣΥΡΙΖΑ τόσο στο κοινωνικό ζήτημα (με σαφείς διακηρύξεις επιτάχυνσης των αντιλαϊκών, αντιδραστικών μεταρρυθμίσεων υπέρ των επιχειρηματιών) όσο και στα λεγόμενα εθνικά θέματα. Μια πολιτική που νομιμοποίησε και ενίσχυσε τον ευρωμονόδρομο και τα βασικά κριτήρια της αστικής πολιτικής (ΕΕ, αγορά, ιδιωτικοποιήσεις κλπ) με αποτέλεσμα τελικά να ενισχυθεί ο πιο αυθεντικός εκφραστής τους! **Αντανακλά την υποχώρηση του μαζικού λαϊκού αριστερού και ριζοσπαστικού ρεύματος και κινήματος που αναπτύχθηκε τα χρόνια της κρίσης με τις μεγάλες, κοινωνικές και πολιτικές μάχες που δόθηκαν, λόγω της κατάληξης του**

εγχειρήματος του ΣΥΡΙΖΑ. Στην κατάσταση αυτή έπαιξαν ρόλο και οι αδυναμίες της ρεφορμιστικής και με άλλο τρόπο της αντικαπιταλιστικής αριστεράς να διαμορφώσει ένα διαφορετικό μπλοκ δυνάμεων που θα παρεμβαίνει αποτελεσματικά σε αντίθετη κατεύθυνση. Στον κόσμο πλέον έχει πάρει προβάδισμα η τάση για προσαρμογή στη καθημερινότητα και η πάλη για την επιβίωση από την τάση μαχητικής συλλογικής στάσης και πάλης, ενώ πρέπει να σημειωθεί ότι πολλές από τις αντεργατικές παρεμβάσεις του Μητσοτάκη (πχ 7ήμερη εργασία) είναι πραγματικότητα για χιλιάδες εργαζόμενους του ιδιωτικού τομέα, ειδικά στις νεότερες ηλικίες, κατάσταση η οποία μάλιστα επιδεινώθηκε επί «αριστερής» κυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ, κάνοντας τα όσα έλεγαν κυβερνητικά στελέχη για «φιλεργατικές παρεμβάσεις» να ακούγονται φαιδρά στα αυτιά αυτού του κομματιού της εργατικής τάξης. Όλα αυτά τα στοιχεία επέδρασαν και στο εκλογικό αποτέλεσμα της 26^η του Μάη σε όλες τις κάλπες. Αυτή η συντηρητική στροφή, αλλά και η ακροδεξιά παρέμβαση, έχει επιδράσει και στις θέσεις όλων των πολιτικών δυνάμεων.

3. Τα υπόλοιπα κόμματα της «εθνικής μνημονίων» είναι σε πτώση. Το ΚΙΝΑΛ καταγράφει το χαμηλότερο αποτέλεσμα από τις αντίστοιχες εκλογές του 2014. Η Ένωση Κεντρώων καταρρέει, το Ποτάμι στερεύει, ενώ καίγεται η φιλοαμερικάνικη ακροδεξιά εφεδρεία των ΑΝΕΛ. Παράλληλα, εμφανίζονται νέα κόμματα για να αναπληρώσουν τα κενά και να λειτουργήσουν ως βαλβίδες εκτόνωσης της δυσaréσκειας, τελικά **ακίνδυνα απέναντι στο αστικό κατεστημένο**, ενώ γίνεται συγκεκριμένη προσπάθεια να στηριχτεί περαιτέρω το ΚΙΝΑΛ στα πλαίσια σταθεροποίησης του πολιτικού συστήματος. Ειδική αντιμετώπιση θέλει η εμφάνιση μιας «υπεύθυνης» θεσμικής κριτικής στο ΣΥΡΙΖΑ, από φιλοευρωπαϊκές θέσεις από το ΜΕΡΑ25 του Βαρουφάκη, του οποίου η παρέμβαση επέδρασε και σε ριζοσπαστικό κόσμο.

4. Η υποχώρηση της εγκληματικής ναζιστικής Χρυσής Αυγής είναι θετικό γεγονός, το οποίο οφείλεται και στη σταθερή δράση του αντιφασιστικού κινήματος και την ανάδειξη του εγκληματικού χαρακτήρα της. Ωστόσο, ο χώρος της εθνικιστικής και ρατσιστικής ακροδεξιάς **αναδιαμορφώνεται και σταθεροποιείται** σε σχετικά υψηλά ποσοστά. Η *Ελληνική Λύση* του Βελόπουλου δεν αποτελεί μια φαιδρή περίπτωση, όπως αρκετοί βιάστηκαν να αξιολογήσουν λόγω των τηλεοπτικών και εμπορικών δραστηριοτήτων του ηγέτη της, πρόκειται για μόρφωμα με εξαιρετικά ρατσιστικές, αντιμεταναστευτικές, ακραία εθνικιστικές και βαθιά αυταρχικές στα όρια του φασισμού, θέσεις. Παράλληλα εμφανίστηκε και στις Ευρωεκλογές ένας γαλαξίας ακροδεξιών ομάδων και οργανώσεων. Η ακροδεξιά τάση αυτή είναι ακόμα πιο ανησυχητική από το γεγονός της υιοθέτησης της **ακροδεξιάς ατζέντας από τη Ν.Δ.** και ευρύτερες δυνάμεις του συστήματος. Πολύ περισσότερο που μέσα από την εμφάνιση του ρεύματος των εθνικιστικών συλλαλητηρίων για τη Μακεδονία, αλλά και γενικότερα διαμορφώνεται ένα συνολικό αξιακό-πολιτιστικό ρεύμα εθνικιστικής - ακροδεξιάς αναφοράς (εμπιστοσύνη στις ένοπλες δυνάμεις και στην εκκλησία, έθνος, οικογένεια, υποταγή στην εξουσία, κατώτερη θέση της γυναίκας κλπ), το οποίο αναπτύσσεται ανησυχητικά και στη νεολαία.

5. Η ρεφορμιστική αριστερά αδυνατεί να εκφράσει εκλογικά όπως, άλλωστε, και στο μαζικό κίνημα και κυρίως να επιδράσει πολιτικά για τον μετασχηματισμό του αριστερόστροφου δυναμικού που έδωσε τη μάχη κατά της βάρβαρης μνημονιακής πολιτικής και απογοητεύτηκε από το ΣΥΡΙΖΑ.

Αυτό φαίνεται πιο καθαρά με την κάμψη του **ΚΚΕ**, η οποία παρά τις προσπάθειες της ηγεσίας

του δεν μπορεί να κρυφτεί. Η επιμονή του κυρίως στην «αποκάλυψη της απάτης ΣΥΡΙΖΑ» **και όχι στην αναζήτηση δρόμων μετασχηματισμού των λαϊκών διαθέσεων στη βάση πολιτικών στόχων ανατροπής**, ειδικά σε κορυφαίες στιγμές πολιτικής κρίσης όπως στο δημοψήφισμα του 2015, ο συμβιβασμός στο εργατικό κίνημα με τα όρια της γραφειοκρατίας σε πολύ κρίσιμες μάχες (πχ ασφαλιστικό) όχι μόνο δε συνέβαλε στη δημιουργία ρήγματος στην αστική πολιτική και την «σταθερότητα», αλλά έγινε μέρος της κινδυνολογίας για τις «συνέπειες» της όποιας ρήξης και εξόδου από την ευρωζώνη και την ΕΕ. Αποτυπώνεται η **αποτυχία ριζικής αναπροσαρμογής της πολιτικής του σε αριστερή και μαχόμενη κατεύθυνση** και τελικά της συμβολής του στο να εμπεδωθεί το δεν «γίνεται τίποτα», στο να μην διαμορφώνεται εναλλακτική απέναντι στον «ευρωμνημονιακό μονόδρομο με «κοινωνική ευαισθησία» του ΣΥΡΙΖΑ, στοιχείο το οποίο και καθόρισε τα πολιτικά και εκλογικά του όρια. Παράλληλα το ΚΚΕ δείχνει να ενσωματώνει με τον τρόπο του τη γενικότερη συντηρητική στροφή και είναι χαρακτηριστική, από αυτή την άποψη, η ανάδειξη στο προεκλογικό του λόγο και σε υπερβολικά κεντρική θέση των προβλημάτων των ένστολων, των σωμάτων ασφαλείας και των ενόπλων δυνάμεων, υιοθέτηση της θεματολογίας των ζητημάτων της ασφάλειας κλπ.

Η **ΛΑΕ**, πλήρωσε τα αδιέξοδα μιας πολιτικής γραμμής ουράς στα εθνικιστικά συλλαλητήρια, της «ουδέτερης» παραγωγικής ανασυγκρότησης, αλλά και ενός απωθητικού πολιτικού προφίλ αμιγώς αρχηγοκεντρικού και με εμμονή κοινοβουλευτικής εκπροσώπησης, με αποτέλεσμα να χάνει το 80% του εκλογικού της αποτελέσματος του Σεπτέμβρη του 2015. Η γραμμή του «αντημνημονιακού, δημοκρατικού, πατριωτικού και αριστερού μετώπου» με ένα εύρος δυνάμεων από τη Χριστιανική Δημοκρατία μέχρι την αντικαπιταλιστική αριστερά, με πολιτική κατεύθυνση την αναπαραγωγή της πολιτικής γραμμής του προ-κυβερνητικού ΣΥΡΙΖΑ ή και του ΣΥΡΙΖΑ της πρώτης κυβέρνησης ηττήθηκε. .

6. Το αποτέλεσμα της ΑΝΤΑΡΣΥΑ στις Ευρωεκλογές δεν είναι καλό. Είναι βέβαια γεγονός ότι στην προεκλογική περίοδο κυριάρχησε το τοπικό πεδίο και η αντιπαράθεση ΣΥΡΙΖΑ-ΝΔ για το κυβερνητικό ζήτημα, με αποτέλεσμα η συζήτηση για το χαρακτήρα και τη στάση των πολιτικών δυνάμεων για την ΕΕ να αποκτά εξαιρετική δυσκολία. **Παράλληλα όμως έχουμε την εμφάνιση μιας σημαντικής κάμψης τόσο στις περιφερειακές όσο και στις δημοτικές κινήσεις της αντικαπιταλιστικής και ανατρεπτικής αριστεράς**, τα οποία αναδεικνύουν τόσο τη δική της «αναλογία» στην υποχώρηση του αριστερού κόσμου όσο και την εμφάνιση και διεκδίκηση ενός κομματιού κόσμου, που ψήφισαν τα αντίστοιχα ψηφοδέλτια το 2014, από τη παρέμβαση της ΛΑΕ σε περιφέρειες και δήμους.

Είναι απολύτως αναγκαία και επείγουσα η κριτική και αυτοκριτική μελέτη και τοποθέτηση για την υπέρβαση των ορίων αυτών στις **διαφορετικές πολιτικές συνθήκες που διαμορφώθηκαν** με την υποχώρηση του μαζικού λαϊκού κινήματος και την απογοήτευση που έφερε στον αριστερό κόσμο η κατάληξη του εγχειρήματος του ΣΥΡΙΖΑ. Σε όλη τη προεκλογική περίοδο ήταν χαρακτηριστικό ότι είχαν αλλάξει τα ερωτήματα του κόσμου σε σχέση με τη ταραχώδη περίοδο του 2012-15 και αυτό επιδρούσε και στο ρεύμα της αντικαπιταλιστικής αριστεράς. Η αδυναμία του προηγούμενου διαστήματος στην συγκρότηση πολιτικών και κινηματικών θεμελίων με σχετικά μαζική αναφορά, περιόρισαν την έκφραση και πολιτική εμφάνιση του ρεύματος της αντικαπιταλιστικής αριστεράς και στην εκλογική μάχη.

7. Χωρίς καμιά υποτίμηση για τον συνολικό κοινωνικό και πολιτικό συσχετισμό, η αντικαπιταλιστική αριστερά συνεχίζει να αποτελεί ένα υπαρκτό, μάχιμο και πολιτικά υπολογίσιμο ρεύμα με ποσοστά της τάξης του 1,5-2% στις περιφέρειες, του 2 - 4 % στους δήμους όπου κατέβασε ψηφοδέλτια και του 0,64% των Ευρωεκλογών, που είναι ελαφρώς μειούμενο συγκριτικά με το αντίστοιχο ποσοστό του 2014. **Τα αποτελέσματα αυτά υπολείπονται και σε καμία περίπτωση δεν αποτυπώνουν την αναγκαιότητα για τους εργαζόμενους και τη νεολαία έκφραση μιας δυνατής και κοινωνικά-πολιτικά ενισχυμένης αντικαπιταλιστικής αριστεράς, ενός μαζικού λαϊκού ρεύματος ανατροπής της αντιλαϊκής πολιτικής** που θα αμφισβητεί συνολικά τις καπιταλιστικές αναδιαρθρώσεις και το αστικό πολιτικό σύστημα.

Η αντικαπιταλιστική αριστερά και η ANΤΑΡΣΥΑ, έδωσαν μια δύσκολη μάχη παρά τα οικονομικά και γραφειοκρατικά εμπόδια, τον αποκλεισμό τους από τα ΜΜΕ, την εχθρική αντιμετώπιση της από μερίδα του τύπου και από κομμάτια του κρατικού μηχανισμού και τα σοβαρά προβλήματα που αντιμετώπισαν και στην εκλογική διαδικασία της 26^{ης} Μαΐου με τη διάθεση των ψηφοδελτίων σε μια σειρά περιοχές. Αναπτύχθηκε η παρέμβασή της σε περισσότερους δήμους, με πλήρη ψηφοδέλτια σε 12 περιφέρειες και κατάφερε να εκλέξει, **σχεδόν παντού όπου κατέβηκε, περιφερειακούς και δημοτικούς συμβούλους, περισσότερους από κάθε άλλη φορά**, λόγω και του νέου εκλογικού συστήματος βέβαια.

8. Σε αυτή την εκλογική μάχη και σε όλη την περίοδο που προηγήθηκε έγινε σοβαρή διαπάλη για την ανάγκη αυτοτελούς ύπαρξης της επαναστατικής αριστεράς ή της ενσωμάτωσής της σε νέα ρεφορμιστικά σχέδια. Τα αποτελέσματα των συνδυασμών της αντικαπιταλιστικής και ανατρεπτικής αριστεράς στους δήμους και τις περιφέρειες, αλλά και η μη δυναμική που έδειξαν συνδυασμοί που προβλήθηκαν σαν πρότυπα της λογικής της «συμμαχίας με ρεφορμιστικές δυνάμεις», όπως και η αποτυχία της ΛΑΕ στις Ευρωεκλογές, αναδεικνύουν την ανάγκη και την δυνατότητα της αυτοτελούς ύπαρξης και παρέμβασης της επαναστατικής και αντικαπιταλιστικής αριστεράς. Ωστόσο, αν και αυτή η διαπάλη ήταν πολύ σημαντική για την ύπαρξη της επαναστατικής αριστεράς, βρισκόμαστε πλέον σε μια φάση που τα ερωτήματα έχουν αλλάξει. Πρέπει επομένως πιο βαθιά να συζητήσουμε τα συμπεράσματα, ειδικά στη νέα πολιτική φάση που μπαίνουμε.

Οι αιτίες για την αδυναμία μας να πραγματοποιήσουμε ένα υπολογίσιμο βήμα στη φάση αυτή είναι:

Α) Οι αντιφάσεις, οι ανεπάρκειες και η κρίση της ίδιας της ANΤΑΡΣΥΑ. Είναι φανερό ότι η κατάσταση της ANΤΑΡΣΥΑ βάρυνε αποφασιστικά τόσο στην δράση μας όσο και στο ίδιο το εκλογικό αποτέλεσμα. Τα βασικά χαρακτηριστικά είναι: 1) η ενίσχυση των διαφορετικών αντιλήψεων και γραμμών στο εσωτερικό της ανάμεσα από την μια στην γραμμή της 4^{ης} Συνδιάσκεψης και από την άλλη σε λογικές που εκφράζονται, όπως στο εργατικό και αντιφασιστικό κίνημα για παράδειγμα, και στην πράξη ηγεμονεύονται από τα «δημοκρατικά μέτωπα» ή λογικές που ιεραρχούν διαρκώς την «ενότητα» με τα συγκροτημένα ρεφορμιστικά μέτωπα-δυνάμεις. 2) Η μεγάλη υποχώρηση της συλλογικότητας και της λειτουργίας των ΤΕ και με ευθύνη των δυνάμεων του ΝΑΡ και της ΝΚΑ, η ενίσχυση μιας εργαλειακής αντίληψης χρήσης του μετώπου για λογαριασμό του «κόμματος» ή της «γκρούπας μας». Όλα αυτά αποτυπώνονταν σε όλη την προηγούμενη διάρκεια σε διαφορετικά πολιτικά σχέδια και πρακτικές ανεξάρτητα ή και ενάντια στις αποφάσεις της

ΑΝΤΑΣΡΥΑ και των οργάνων της, τα οποία οξύνθηκαν στην προεκλογική περίοδο, ειδικά με τις μονομερείς επιλογές του ΣΕΚ και τις συνέπειές τους στα χωριστά κατεβάσματα σε Αθήνα, Πάτρα, Θεσσαλονίκη τα οποία επέδρασαν αρνητικά. Το NAP έδωσε την μάχη της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, συνέβαλε αποφασιστικά στην διεύρυνση της απεύθυνσης του μετώπου, με τρόπο δυσανάλογο, παρά την διαρκή κριτική από ορισμένες δυνάμεις ότι «υποτιμά», ή ακόμα και ότι «θέλει να διαλύσει» την ΑΝΤΑΡΣΥΑ!!

β) Τα περιορισμένα βήματα στη ταξική ανασυγκρότηση του εργατικού, λαϊκού και νεολαιίστικου κινήματος, η μη προώθηση σημαντικών πρωτοβουλιών συσπείρωσης στο εργατικό κίνημα, όπως είναι για παράδειγμα η συγκρότηση με σταθερό τρόπο του υπαρκτού δυναμικού συνδικαλιστών και αγωνιστών που παρεμβαίνει με ταξικό χαρακτήρα στα σωματεία και η ανάπτυξη μαζικών παρεμβάσεων στην εργατική τάξη.

γ) Η καθυστέρηση στην προώθηση της προγραμματικής ανασυγκρότησης της αντικαπιταλιστικής και κομμουνιστικής αριστεράς και την προώθηση του κομμουνιστικού φορέα που αναπαράγει τις ανεπάρκειες της συνολικής πολιτικής παρέμβασής της και εμποδίζει την αλλαγή του συσχετισμού δυνάμεων σε όφελος των αντικαπιταλιστικού πόλου με κομμουνιστική ηγεμονία.

Η συνειδητή **μάχιμη ενεργοποίηση πάνω από 2.300 αγωνιστών/αγωνιστριών** στα ψηφοδέλτια των δημοτικών και περιφερειακών κινήσεων που στήριξε η ΑΝΤΑΡΣΥΑ και στο ευρωψηφοδέλτιο, πολλοί από τους οποίους είναι ανένταχτοι της αριστεράς, καθώς και η συμμετοχή αγωνιστών από άλλες δυνάμεις και ρεύματα, έστω και όχι με συνολικό τρόπο, ήταν το θετικό μήνυμα αυτής της εκλογικής μάχης. Φάνηκε πως η τακτική της πολιτικής συνεργασίας, όπως την είχαμε περιγράψει στις αποφάσεις του τελευταίου διαστήματος του NAP και της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, μπορεί να φέρει αποτελέσματα. **Το δυναμικό αυτό αποτελεί μια ισχυρή βάση για τις μάχες του επόμενου διαστήματος** για μια πολιτικά ανώτερη συσπείρωση των αντικαπιταλιστικών, αντιΕΕ, αντιδιαχειριστικών δυνάμεων, πράγμα που αποτελεί κεντρικό στόχο του NAP για την επόμενη περίοδο.

Στην εκλογική μάχη έδωσαν το «παρών» εκατοντάδες σύντροφοι και συντρόφισσες που επιμένουν και συμμετέχουν στο διάλογο για ένα αποφασιστικό βήμα στην ανώτερη στρατηγική προγραμματική και οργανωτική συγκρότηση μιας σύγχρονης επαναστατικής κομμουνιστικής αριστεράς. Ταυτόχρονα οι 87.000 που ψήφισαν τις περιφερειακές αντικαπιταλιστικές κινήσεις αποτελούν μια «εν δυνάμει» πρωτοπορία συμβολής στις επείγουσες και όχι απλά αναγκαίες πρωτοβουλίες ταξικής ανασυγκρότησης του εργατικού και λαϊκού κινήματος. Η ευθύνη μας ως NAP και νΚΑ είναι να βάλουμε στην πρώτη γραμμή με αποφασιστικό και συστηματικό τρόπο την πρωτοβουλία για πρόγραμμα και κόμμα κομμουνιστικής απελευθέρωσης. Να συμβάλουμε ουσιαστικά στη συσπείρωση των ταξικών δυνάμεων εργατικής χειραφέτησης. Με αυτό τον τρόπο να συμβάλουμε στην ανώτερη πολιτικοποίηση των κινήσεων, εργατικών, πόλης, νεολαίας. Να διαμορφώσουμε όρους και προϋποθέσεις αλλαγής του συσχετισμού και στην αριστερά και στην ανάπτυξη εργατικής επαναστατικής ηγεμονίας στην αντικαπιταλιστική αριστερά και την ΑΝΤΑΡΣΥΑ.

9. Το NAP και η νΚΑ, ευρύτερα η ΑΝΤΑΡΣΥΑ, θα παρέμβει στις βουλευτικές εκλογές με μετωπική πολιτική λογική και γραμμή αντικαπιταλιστικού πόλου, για τη διαμόρφωση ενός σχεδίου για τη συνολική ανασυγκρότηση και συσπείρωση των μαχόμενων δυνάμεων της αντικαπιταλιστικής, επαναστατικής και

αντιΕΕ/αντιιμπεριαλιστικής Αριστεράς, σε ανατρεπτική βάση, ενάντια σε λογικές δορυφοροποίησης στο ρεφορμισμό, περιχαράκωσης, επιμέρους και ιδιαίτερων συσπειρώσεων και αποστράτευσης.

Τρεις είναι οι κύριοι λόγοι για την οργάνωση της συμμετοχής μας στις επικείμενες **βουλευτικές εκλογές της 7^{ης} Ιούλη:**

A) Η παρέμβαση της αντικαπιταλιστικής και σύγχρονα κομμουνιστικής αριστεράς που θα μιλήσει για τη νέα φάση που διαμορφώνεται και την **ανάγκη οργάνωσης των μάχιμων δυνάμεων της αριστεράς και του λαϊκού κινήματος για την πολιτική και κινηματική προετοιμασία των αγώνων της επόμενης ημέρας απέναντι στην επιτάχυνση τη αντιλαϊκής πολιτικής από την ενδεχόμενη κυβέρνηση της ΝΔ.** Η προβολή του αντικαπιταλιστικού προγράμματος πάλης της ΑΝΤΑΡΣΥΑ ως αφετηρίας για την ανασυγκρότηση και αντεπίθεση της μαχόμενης αριστεράς και του μαζικού κινήματος.

B) Αξιοποιούμε την μάχη των βουλευτικών εκλογών ώστε να προβάλουμε την ανάγκη για μια νέα **προωθημένη, μετωπική και μαχόμενη συνάντηση του ευρύτερου δυναμικού της αντικαπιταλιστικής αριστεράς σε λογική ανατρεπτικού προγράμματος πάλης, πολιτικής ανεξαρτησίας από αστική πολιτική και ρεφορμιστικά ρεύματα, απέναντι στο νέο αστικό διπολισμό με τη ΝΔ και το ΣΥΡΙΖΑ, με κέντρο τη στροφή προς το μαζικό κίνημα και την ανασυγκρότηση του εργατικού κινήματος.**

- Ο στόχος μας δεν είναι απλά και μόνο οι επερχόμενες εκλογές. Αντιμετωπίζουμε τις επερχόμενες εκλογές **σαν μια στιγμή σε μια πορεία ανασυγκρότησης του κινήματος και της αριστεράς, σε μια ανοιχτή προσπάθεια διαλόγου, κοινής δράσης και συσπείρωσης των δυνάμεων που θα γεννιούνται στα κινήματα αλλά και αυτών που αναζητούν μια άλλη ανατρεπτική αριστερά** μπροστά στα ολοφάνερα αδιέξοδα και την οριστική διάψευση της πολιτικής των οργανωμένων ρεφορμιστικών σχεδίων. **Μια προσπάθεια πιο συνειδητού άμεσου και σχεδιασμένου μετασχηματισμού της ΑΝΤΑΡΣΥΑ στην κατεύθυνση του αντικαπιταλιστικού πόλου.** Ο συνολικός απολογισμός και εκτίμηση για την παρέμβαση και τις προοπτικές της ΑΝΤΑΡΣΥΑ θα πρέπει να γίνει μετά τις βουλευτικές εκλογές, μέσα από συλλογικές δημοκρατικές διαδικασίες κριτικής και αυτοκριτικής. Όλοι οι αγωνιστές και οι δυνάμεις της ΑΝΤΑΡΣΥΑ οφείλουν να δώσουν την μάχη των βουλευτικών εκλογών με ενωτικό προωθητικό πνεύμα και να αναμετρηθούμε στη συνέχεια με τα μεγάλα ζητήματα της πορείας μας.

Η προώθηση αυτής της κατεύθυνσης προϋποθέτει την εκπλήρωση **τριών** αλληλένδετων καθηκόντων:

- **Την πιο αποφασιστική προώθηση του κομμουνιστικού φορέα** μετά τις εκλογές και ευρύτερα την συσπείρωση των πρωτοπόρων δυνάμεων σε κάθε μέτωπο και επίπεδο (πχ εργατικό κίνημα, πόλη / περιφέρειες, νεολαία κλπ). Η κατεύθυνση αυτή αποτελεί όρο για να δοθεί η ευρύτερη πολιτική, πολιτιστική, ιδεολογική μάχη με τον ανερχόμενο συντηρητισμό, για την λαϊκή αντιπολίτευση και για το προσανατολισμό της ΑΝΤΑΡΣΥΑ.

- **Την συνειδητή προσπάθεια ξεπεράσματος / υπέρβασης των ρηγμάτων στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ, πάνω στην βάση των αποφάσεων της 4^{ης} Συνδιάσκεψης,** με ανοιχτή συζήτηση των πολιτικών και ιδεολογικών ζητημάτων και συστράτευση όλου του δυναμικού

της με ενωτική μετωπική λογική.

- Την αναβάθμιση και την συνειδητή οργάνωση της μετωπικής μας παρέμβασης, με στόχο να «μην πάει σπίτι του» κανένας αγωνιστής που απογοητεύεται από την κρίση των ρεφορμιστικών σχεδίων ή και το βάθεμα της κρίσης του ΣΥΡΙΖΑ που θα συνεχιστεί είτε είναι στην αντιπολίτευση, είτε είναι στην κυβέρνηση και αντίθετα με τον μάχιμο κόσμο να χτίσουμε μαζί τους την νέα φάση του αντικαπιταλιστικού μετώπου.

Από αυτή την σκοπιά απευθυνόμαστε στους αγωνιστές και τις δυνάμεις που συμμετείχαν ή στήριξαν τα ψηφοδέλτια των ευρωεκλογών, των δημοτικών, και περιφερειακών εκλογών να δώσουμε από κοινού την μάχη των βουλευτικών εκλογών. Άμεσα η ΑΝΤΑΡΣΥΑ καλεί σε ανοιχτή πολιτική πρωτοβουλία σε αυτή την κατεύθυνση.

Βασικοί στόχοι της πρωτοβουλίας αυτής θα είναι:

- Η συσπείρωση της μαχόμενης αριστεράς **ενάντια στον αστικό νέο διπολισμό ΣΥΡΙΖΑ ΝΔ και των δορυφόρων τους.**
- Η **ενίσχυση των δυνάμεων που θα δώσουν την μάχη από θέσεις εργατικής και λαϊκής αντιπολίτευσης** απέναντι στην διαφαινόμενη κυβέρνηση με κορμό την ΝΔ και στην αστική φιλόΕΕ αντιπολίτευση. **Για την ενίσχυση της αγωνιστικής ενωτικής πάλης των λαϊκών δυνάμεων σε αυτή την μάχη!**
- Η υπεράσπιση των ιδεών της αριστεράς, της ανατρεπτικής, αντικαπιταλιστικής γραμμής ενάντια στο εξευτελισμό της από τον ΣΥΡΙΖΑ.

Βάση περιεχομένου της πρωτοβουλίας αυτής αποτελούν τα βασικά σημεία του αντικαπιταλιστικού προγράμματος πάλης της ΑΝΤΑΡΣΥΑ:

- Άμεση ριζική βελτίωση των συνθηκών ζωής της εργατικής τάξης, των φτωχών λαϊκών στρωμάτων και της νεολαίας, με αυξήσεις σε μισθούς συντάξεις, μείωση χρόνου εργασίας, θέσεις εργασίας πλήρους απασχόλησης και δικαιωμάτων, ανάπτυξη κοινωνικών υπηρεσιών για όλους.
- διαγραφή του ληστρικού χρέους, την κρατικοποίηση των τραπεζών και όλων των μεγάλων επιχειρήσεων με εργατικό έλεγχο.
- πάλη για την ειρήνη ενάντια στο ΝΑΤΟ και τον ευρωστρατό, τον ιμπεριαλισμό και τον εθνικισμό, τα συμφέροντα και τα τυχοδιωκτικά σχέδια του ελληνικού κεφαλαίου.
- πάλη για ρήξη / αποδέσμευση από την ΕΕ ενάντια στον αντιδραστικό «ευρωπαϊσμό» και την εθνικιστική και ρατσιστική ακροδεξιά.
- Αγώνας για τις ελευθερίες και τα δημοκρατικά δικαιώματα, ενάντια στην επίθεση στο κίνημα.
- Ενάντια στην Ευρώπη-φρούριο και την Ελλάδα-φυλακή για πρόσφυγες και μετανάστες. Κοινός αγώνας για τα δικαιώματά τους.
- Πάλη ενάντια στην φασιστικής απειλής / ολοκλήρωση της δίκης / στην φυλακή οι νεοναζί.

Με βασικά συνθήματα:

- Όχι στα ψεύτικα εκβιαστικά διλήμματα
- Μαύρο στη ΝΔ, δεν χαραμίζουμε τη ψήφο μας στο ΣΥΡΙΖΑ

Ψηφίζουμε

- για σύγχρονη, μετωπική ανατρεπτική αριστερά
- για μαχητική αντιπολίτευση ανατροπής της νέας αντιλαϊκής επίθεσης

Γ) Δεν συναινούμε στο κλίμα κατήφειας, υποχώρησης και φυγής από τις πολιτικές μάχες στο όνομα του δύσκολου συσχετισμού, που αναπτύσσεται σε ρεύματα, οργανώσεις και αγωνιστές/αγωνίστριες του χώρου της ριζοσπαστικής και ανατρεπτικής αριστεράς, το οποίο αν κυριαρχήσει και στην αντικαπιταλιστική αριστερά θα οδηγήσει σε μεγάλη υποχώρηση με βαρύτατες συνέπειες σε όλα τα πεδία της πάλης και στο μαζικό κίνημα.

Η Πολιτική Επιτροπή του NAP για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση, 1 Ιούνη 2019

[Tweet](#)
